

Utrecht 27 maart

Geachte leden van de raadscommissie
Mijnheer/mevrouw de Voorzitter

Mijn naam is de Jonge en ik ben eigenaar van het perceel dat nu op de agenda staat.

Ik wil mijn spreektijd gebruiken om het beeld dat van mij gecreëerd is in de zienswijzen en tijdens de hoorzitting bij te stellen. Ik ben uitgebeeld, en nu overdrijf ik een beetje, als een rijke speculant uit de Randstad die in de provincie komt cashen.

Dit beeld klopt niet.

Om te beginnen ben ik niet rijk. Mijn pensioen is € 1450.- p/m en ik ontvang AOW. En ik woon in een rijtjeshuis.

Ik ben langs omwegen aan het perceel aan de 5e Morigerlaan gekomen, omdat mijn familie hier vandaan komt. Mijn moeder is geboren in Weddeveer, naast het voormalig zwembad de Triton.

Zij is een Kenter en Kenter is een bekende naam in deze streek. Op de begraafplaats in Wedde liggen vele familieleden begraven en sommige familieleden beschouwen dit als hun familie begraafplaats.

Mijn moeder heeft van haar vader een kavel geërfd, maar dat bleek een problematische erfenis; mijn grootvader had het 'recht van overgang' verspeeld. Mijn moeder heeft jarenlang geprobeerd via juridische weg dit recht terug te krijgen, maar dat lukte niet. Ik heb dat perceel in de jaren '80 van haar gekocht toen de procedures een te zware last werden. Mij werd al spoedig duidelijk dat het rechtswege niet haalbaar was een 'recht van overgang' te herstellen en dat ik moest hopen dat iemand mij een gunst zou willen verlenen.

Toen ik het perceel bezocht, bleek het tot mijn verrassing langs de Veerlaan te liggen. Het lag het voor de hand via de Veerlaan toegang te krijgen. Ik ben toen persoonlijk langs alle families van de Veerlaan gegaan om te vragen of zij in principe bereid waren mij die toegang te verlenen. Alle families waren akkoord, op één na. Dat née klonk zo definitief dat ik mij realiseerde een kavel te bezitten waar ik niets mee kon doen.

Toen er een ruilverkaveling werd aangekondigd, heb ik mij daar direct op ingeschreven. En tot mijn geluk kreeg ik na verloop van tijd de vraag voorgelegd of ik akkoord was dat mijn perceel geruild werd tegen een perceel aan de 5e Morigerlaan. Ik heb het perceel aan de 5e Morigerlaan dus indirect geërfd van mijn grootvader.

Toen ik het perceel zag, liepen er paarden en pony's te grazen. Ik sprak met de eigenaar en vertelde hem dat ik geen idee had wat ik met dit stuk grond zou moeten beginnen en bood hem aan dat hij om niet zijn paarden en pony's daar mocht laten grazen als hij in ruil het onderhoud voor zijn rekening zou nemen. Hij was akkoord en ik had een zorg minder.

Enige tijd later ontmoette ik tijdens een familiereünie in Wedde een neef die een tuinderij had in Wedde. Ik vroeg hem of hij belangstelling had om het perceel te

kopen of te gebruiken. Kopen wilde hij niet, maar hij wilde het eventueel gebruiken om er dennenbomen te planten. Later vond hij de afstand tot Wedde toch te groot en zag hij ervan af. [Overigens blijkt hieruit dat sommige bewoners van de Woningbouwlaan ook zonder bestemmingswijziging hun uitzicht zouden hebben zien veranderen].

Nadat ik met de ruilverkaveling al geluk gehad had, bood zich een tweede kans aan. De Provincie droeg gemeenten op een x-aantal woningen extra te leveren als bijdrage aan de woningnood. Mijn partner stelde voor dat wij haar neef, die als architect ervaring heeft met het indienen van plannen bij gemeenten, hierbij te betrekken. Wij hebben toen een uitgewerkt plan ingediend dat een aantal alternatieve invullingen kende. Als alternatief voor een woning, stelden wij voor om daar een verzorgingscomplex voor senioren te bouwen. Daarnaast hadden we het plan voor een woonerf met enkele kleinere woningen ten behoeve van starters, senioren of een combinatie daarvan. De gemeente wees het echter af en prefereerde een woning in het middensegment met levensloopbestendige kwaliteiten, omdat het apste binnen de woonomgeving.

Conclusie: ik kreeg de kavel aan de 5e Morigerlaan door toeval en geluk. Als die enen familie aan de Veerlaan ja had gezegd in plaats van nee, had ik me niet aangemeld voor de ruilverkaveling. En ik heb geluk gehad dat mij tweemaal een kans werd geboden. De kans om mee te doen met een ruilverkaveling waardoor ik de huidige kavel bemachtigde. Daarna bood de gemeente Westerwolde mij de kans het agrarisch perceel te herbestemmen voor de bouw van één woningkavel. Het door ons ingediend voorstel werd geaccepteerd.

Het lijkt mij niet verwijtbaar om kansen aan te grijpen.

JPR de Jonge.